

www.ketab.ir

سرشناسه	: بهشتی سنی، کریم، ۱۳۳۱ -
عنوان و نام پدیدآور	: امام حسین (ع) / مجلس / اداره / کریم بهشتی سنی.
مشخصات نشر	: قم: گلهای بهشت، ۱۳۳۱.
مشخصات ظاهری	: ۱۰۴ ص.
شابک	: ۴۰۰۰۰ ریال: 978-964-6746-36-7
وضعیت فهرست نویسی	: فیا
موضوع	: حسین بن علی (ع)، امام سوم، ۴ - ۶۱ ق -- سوگواری ها
موضوع	: حسین بن علی (ع)، امام سوم، ۴ - ۶۱ ق. -- سوگواری ها -- احادیث
موضوع	: سوگواری های اسلامی
رده بندی کنگره	: ۱۳۹۲ الف ۹۳ ب/ ۲۶۰/۳ BP
رده بندی دیویی	: ۲۹۷/۷۴
شماره کتابشناسی ملی	: ۳۳۱۷۱۸۳

امام حسین علیه السلام

ومجالس عزاداری

کریم بهشتی سینی

انتشارات گل‌های بهشت

امام حسین (علیه السلام) و مجالس عزاداری

کریم بهشتی سنی

ناشر: گل‌های بهشت • صفحه‌آرا: مرتضی فتح‌اللهی
شمارگان: ۲۰۰۰ نسخه • نویسنده: چاپ: اول / زمستان ۹۲
قیمت: ۴۰۰۰ تومان • چاپ: زیتون • جلد: جفافی: بشارت

شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۶۷۴۶-۳۶-۷

کلیه حقوق محفوظ است

نشانی: قم، صندوق پستی ۳۷۱۸۵-۳۷۹۵

تلفن: ۰۲۵ - ۳۸۸۱۳۸۸۹ همراه: ۰۹۱۲۵۵۲۳۹۴۴

Email: golhayebesht16@yahoo.com

تلفن مؤلف: ۰۹۱۳۱۱۱۴۳۳۳

فهرست مطالب

۷	مقدمه
۷	سخنی درباره مجالس عزاداری امام حسین علیه السلام
۱۱	کلید واژه‌ها
۱۲	پیامبران و جانشینان آنها، برگزیدگان خدا
	عزادری برای امام حسین علیه السلام
۱۷	عزادری بعد از شهادت
۱۸	شخصیت امام حسین علیه السلام
۲۰	برگزاری مجالس اهل بیت علیهم السلام
۲۷	حکایت روضه خوانی در عهد قاجار
۲۹	اهل بیت علیهم السلام معصوم‌اند
۳۰	دروغ مسبب چه چیزهایی است؟

کتابخانه مجلس شورای اسلامی
تأليف: آیت الله العظمیٰ خراسانی

- آفت‌های مجالس مذهبی ۳۹
- مجالس عزاداری اهل بیت علیهم السلام عبادت است ۴۰
- هر عبادتی باید جامع شرایط باشد ۴۱
- روضه‌ها و روایت‌هایی که بدون مدرکی صحیح نقل می‌شوند ۴۲
- یادداشت زنده کردن و کشتن یک شخص ۶۳
- روش‌های ائمه در زنده نگه‌داشتن یاد امام حسین علیه السلام ۶۵
- عزاداری، زیارت‌ها، دعاها باید انقلاب در انسان ایجاد کند ۶۷
- انبیا و اوصیا علیهم السلام دل نبودند ۷۱
- با کشتن امام حسین علیه السلام خراب‌سند اسلام را بکشند ۷۴
- به اصرار از مردم گریه نگیرند ۸۰
- مصیبت حسین علیه السلام بزرگ‌ترین مصیبت ۸۱
- تفاوت در ثواب عزاداری، زیارت‌ها و ۸۳
- بعضی از ویژگی‌های امام حسین علیه السلام ۸۵
- بعضی از اشعار مرحوم حاج عباس احمدی رحمه الله ۱۰۱
- منابع ۱۰۴

مقدمه

سخنی دربارهٔ مجالس عزاداری امام حسین علیه السلام
خداوند متعال از خلقت عالم هستی و هر موجودی و حتی
از آفرینش هر عضو موجودی هدفی داشته است چشم برای
دیدن، گوش برای شنیدن، زبان برای سخن گفتن و... و هیچ
چیزی را باطل و بیهوده نیافریده است:

«وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَاطِلًا ذَلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ
كَفَرُوا فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ»^۱ و آسمان و زمین و آنچه

را میان این دو است باطل نیافریدیم؛ این گمان کسانی
است که کافر شده‌اند. پس وای از آتش بر کسانی که
کافر شده‌اند.»

یعنی از خلقت هر موجودی هدفی داشتیم و اگر خلقت
عالم بیهوده بود و هر موجودی پس از خلقت نابود می‌شد،
دیگر اعتقاد به عدل خداوند، روز قیامت، حساب، پاداش،
بهشت، جنت و ... معنا نداشت.

«وَمَا خَلَقْنَا الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ؛ و جن و انس را
نیافریدم جز برای آن که مرا بپرستند و عبادت کنند.»

این که جن را قبل از انس ذکر کرده یا برای آن است که
خلقت جن قبل از انس بوده است یا برای این که جمعیت آن‌ها
بیش‌تر از انسان می‌باشد. (عبادت به معنای اطاعت است؛ انجام
هر واجب و مستحب و ترک هر گناهی به قصد اطاعت امر
خداوند، عبادت است و...)

و اما تعیین هدف، در هر کاری در اولویت نخست قرار
دارد؛ بنابراین برگزاری مجالس عزاداری برای اهل بیت (علیهم‌السلام) اگر

هدف‌مند باشد و به صورت جلسات آموزشی درآید، نقش بسیار مهمی در تربیت انسان‌ها ایفا می‌کند و هدف از نازل شدن کتاب‌های آسمانی و بعثت پیامبران و جانشینان آن‌ها و برگزاری مجالس به نام ایشان و خواندن قرآن، دعا، زیارت و... برای آن است که این آدم به انسانیت برسد. واضح است که انسانیت انسان به شکل و قیافه نیست و الا باید پیامبر اسلام و ابو جهل با هم مساوی باشند چون در صورت و شکل ظاهر، ابو جهل چیزی از پیامبر ﷺ کم نداشت و پیامبر ﷺ هم چیزی نسبت به ابو جهل اضافه نداشت؛ به قول مولانا:

گر به صورت آدمی انسان بدی خاتم و ابو جهل هم یکسان بدی به هر جهت نام نهادن بر چیزی حقیقت را عوض نمی‌کند. افرادی که غیر خدا را می‌پرستیدند بر روی سنگ‌ها، چوب‌ها، خورشید، ماه، ستارگان و... نام خدا می‌گذاشتند اما همان‌طور که بت‌ها با نام خدا، خدا نشدند، آدم هم با نام انسان به انسانیت نخواهد رسید. برای مثال اگر بر سردر باغی تابلویی نصب کنند که این جا مسجد است، با تابلو، باغ، مسجد نمی‌شود همچنین عکس آن نیز همین گونه است. پس چه کنیم

که واقعاً و حقیقتاً واعظ، خادم و شیعه اهل بیت علیهم السلام باشیم، نه اسماً.

درست است که عزاداری، گریه کردن و دیگران را به گریه انداختن در عزای اهل بیت علیهم السلام ثواب بسیار دارد اما آن چه که از عزاداری مهم تر است و متأسفانه بعضی از آن غافل اند، آشنا شدن به پیام های زندگی آنهاست؛ مثلاً، پیام امام حسین علیه السلام در روز عاشورا، نماز اول وقت، نماز جماعت، ادای دین، وفاداری، غیرت نسبت به همسر و خواهر و دختر و خانواده، صداقت و... است اما همان طوری که هر چیزی آفت یا آفت هایی دارد، مجالس مذهبی هم می توانند آفت هایی مثل؛ دروغ، غلو، ریا، طی کردن پول، سخنان و کارهای توهین آمیز و ذلت بار و... داشته باشند که اگر از این آفات پیش گیری نشود یا در صدد برطرف کردن آنها نباشیم، هدف مقدسی که در پی این مراسم است، محقق نخواهد شد. پس بر بانیان و مداحان مجالس اهل بیت علیهم السلام و شرکت کنندگان در آنهاست که مجالس را طوری برگزار کنند و واعظان و مداحانی را دعوت کنند که اهداف خداوند متعال و پیامبران علیهم السلام و جانشینان ایشان

اجرا شود نه اهداف کفار. توجه داشته باشیم که هدف از
برپایی مجالس اهل بیت علیهم السلام عبادات است و عبادت، قصد قربت،
لازم دارد و گرنه حسرت و پشیمانی به دنبال خواهد داشت.

کلید واژه‌ها

عزاداری، گریه، سوگواری، راست گویی، اهل بیت، پیامبران،
حسین، عبادت، قصد قربت، واعظ، بانی، مداح، پیام‌ها، آفت‌ها

www.ketab.ir